

Теоретичні засади педагогіки мистецтва

1. Педагогіка мистецтва як наука.
2. Основні положення педагогіки мистецтва
3. Естетичне виховання як шлях використання мистецтва з педагогічною метою

Сутність мистецтва

Педагогіка мистецтва

Засіб навчання

Чинник гуманізації освіти

Компонент змісту освіти

Фактор розвитку особистості

Елемент культурного середовища

Детермінанта етнічної та культурної ідентифікації особистості

Педагогіка мистецтва

використання педагогічного потенціалу мистецтва в освіті

Наука

розробляє естетичні й аксіологічні засади формування особистості та її загального, професійного й творчого розвитку засобами мистецтва

Субдисципліна педагогіки

досліджує проблеми навчання, виховання та розвитку особистості засобами мистецтва

Самостійна пед. галузь

Предмет – освіта засобами мистецтва

Мета педагогіки мистецтва

Гуманізація сучасної освіти, сприяння
реалізації її культуротворчого та
людинотворчого потенціалу

освіта через
мистецтво

А. Мужин,
Б. Неменський

виховання
через
мистецтво

С. Шуман,
Б. Суходольський,
І. Войнар

Педагогіка мистецтва спрямовується

Завдання педагогіки мистецтва

професійну підготовку фахівців у галузі

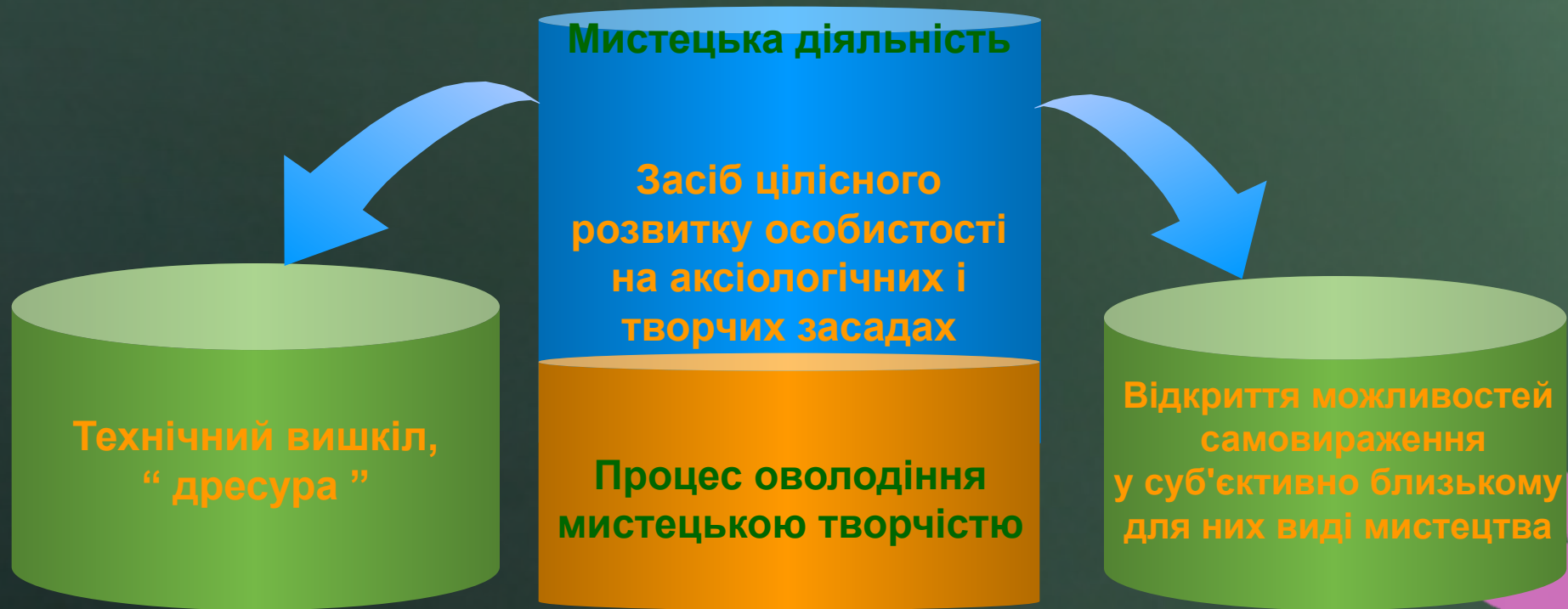
загальнокультурний розвиток людини, пробудження "сплячих у ній" (за В. Верховинцем) творчих сил;

використання різновидів мистецтва у процесі формування особистості та її художньо-естетичного, морального, професійного, творчого розвитку тощо

підвищення пізнавальної активності, розвиток пізнавального інтересу та бажання особистості щодо постійного самовдосконалення, роботи над собою.

виявлення й розвиток у мистецькій діяльності творчої індивідуальності особистості

Педагогіка мистецтва не має спеціальної мистецької та художньо-естетичної спрямованості

Провідні положення

Мистецтво – сфера творчої людської діяльності, спрямована на осмислення світу й оцінку місця людини в ньому, отримання знання про буття та стосунки людей, що виражає ціннісне та естетичне ставлення до цих явищ і об'єктивується в художніх образах.

є особистісною формою відображення навколишнього світу, процесом і результатом творчості митців, втіленням і вираженням їхньої творчої індивідуальності

Художній образ є основою, на якій будується художньо-образне сприймання мистецтва і власна художня діяльність

Засвоєння мови мистецтва і формування навичок практичної роботи має здійснюватись тільки у художньо-образному ключі як засвоєння засобів виразності художнього образу. В протилежному випадку набуття учнями знань та навичок буде поза художнім, формальним.

Мистецтво має потужний педагогічний потенціал завдяки своїм функціям: дидактичній, виховній, розвивальній, соціалізуючій, професіоналізуючій.

Через прилучення учнів до розуміння змісту й суті мистецтва шляхом особистісно-емоційного сприймання естетичної інформації відбувається духовно-моральне та естетичне виховання особистості учня, формування добрих почуттів, чуйності, здібностей до співпереживання.

Ефективність занять мистецтвом суттєвим чином залежить від зацікавленості учнів творчою діяльністю та отриманого ними в процесі занять емоційного задоволення, радості.

основними категоріями якої є "художній образ", "художня картина світу", "художня концепція людини", "художньо-творча діяльність", "цілісна гармонійна особистість".

